

Demonologi

det fysiske

 Nå, jeg...?...[Tomt spor på lydbåndet—Red.] Dette er første gang jeg noen gang har gjort det på et av møtene mine siden jeg begynte på feltet. Dette er en ny tid. Broder Baxter er reist; og—og broder Bosworth er i India eller Afrika; og broder Baxter, jeg vet ikke hvor han er hen. Han er dratt et eller annet sted, og resten av dem er borte. Og Billy og jeg er her alene, og vi har det rett og slett flott: bare står opp, slakter og eter. Så, vi—vi føler nesten at vi kanskje kan, med Herrens hjelp at vi kunne fortsette videre med møtene på egenhånd. Det er derfor jeg er glad for å se at ting kan gjøres litt annerledes, denne gangen. Jeg tror Herren vil hjelpe oss å gjøre det. [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Nå, dere vet at det er . . .

Jeg elsker lederne mine. Jeg har noen herlige brødre, Bosworth, Baxter, Lindsay, Moore, alle, har fem stykker, Baron Von Blomberg. De er virkelig veldig fine menn. Men det er bare noe med, når du får en gruppe menn sammen, én har én ting, én har noe annet. Noen ganger er det i motsetning til det jeg mener selv. Derfor føler jeg—jeg—jeg som at jeg er helt fri nå. Vi kan bare ha en fantastisk stund, bare rulle opp ermene, og bare kaste oss uti og spise. Jeg tenker på å rulle opp ermene og ha en—en fantastisk stund.

Min første Bibel var naturen. Jeg lærte Gud å kjenne gjennom naturen. Og jeg liker å fiske. Hvor jeg elsker å fiske! Og liker du å fiske gutten min? Hvis du liker å fiske, og elsker moren din, vil du bli en bra gutt. Og selv omvendelsen min tok ikke det ut av meg. Så én dag var jeg oppe i fjellene og fisket. Nå, dette er bare til denne guttens fordel. Og jeg fisket der oppe i fjellene . . . Og for de andre små barna selvfølgelig som sitter omkring. Og jeg fisket ørret. Og, åh, det er herlig på våren. Jeg går i vei på den måten, og der var det en ørret rett i det neste hullet, vet dere, på den måten. Og bare lovpriser Herren og har en herlig stund og roper. Noen ganger slipper jeg ned snøret mitt. Jeg tror på det å rope. Amen. Det gjør jeg virkelig. For jeg vet noe får tak i meg, og det gjør bare noe med meg.

² Og jeg hadde vært borte ganske lenge den formiddagen, og da jeg kom tilbake, skjedde det mest forunderlige: Det er en masse bjørn i området der oppe i New Hampshire. Jeg har en liten leir der oppe der jeg fisker. Jeg hadde satt opp et lite telt, et lite tomannstelt som jeg hadde bodd i. Og svartbjørnen er den mest rampete skapningen som finnes. Og så hadde en bjørnemor og et par unger kommet seg inn der, og de hadde plyndret teltet mitt!

3 Nå, hva syns du jeg burde ha gjort mot den bjørnen, lille jente bak der med det røde håret, bak der? Jeg burde ha gått etter ham egentlig, burde jeg ikke det?

4 Men her var det hun gjorde. Hun kom inn, hun rev ned teltet mitt og hun strødde alt utover og spiste opp all maten jeg hadde der, og hun hadde det helt fint. Og så da jeg kom opp, så løp hun bort. Og hun skrek til ungene sine, og en liten unge løp av sted med henne. Og den andre ville ikke løpe; han bare satt der. Hadde ryggen snudd mot meg slik som dette, og han drev på med et eller annet. Og jeg hadde ikke noe annet i hånden enn en liten håndøks. Jeg hadde hogget rundt noen hyllebærbusker der nede. Vel, hun løp av sted så langt som, åh, jeg gjetter til denne telefonstolpen der ute, og hun satte seg ned. Hun skrek til denne lille bjørnen, og han brydde seg ikke noe om det. Han bare fortsatte å sitte der.

5 Jeg tenkte, "Hva driver den lille karen med?" Jeg gikk litt nærmere. Jeg var redd for å komme for nær, redd for at hun ville klore meg. Og—og ikke kunne jeg—jeg se et tre, og jeg visste at hun kunne klatre også. Så, og jeg ville ikke komme for nærme henne, for jeg kjenner til bjørnens natur. Derfor gikk jeg bare litt nærmere. Og vet dere hva som skjedde?

6 Nå, jeg liker pannekaker. Hvor mange av dere gutter liker pannekaker? Åh, jøye meg! Åh, jeg . . . Gamle gutter, også. Jeg så at de rakte opp hendene sine. Vi liker pannekaker alle sammen, og jeg simpelthen elsker dem, og jeg liker å helle honning på dem. Siden jeg er en baptist, vet dere, det er det som holder oss i rett skikk, vet dere, det er honningen, vet dere. Så, og hør, jeg stenker dem ikke, jeg døper dem skikkelig. Jeg virkelig heller det på slik at den blir skikkelig god og tung. Jeg skvetter ikke bare litt her og der. Jeg øser det virkelig på dem, får fylt dem helt opp med honning.

7 Og så, vet dere, jeg hadde en krukke med honning der oppe, en halv gallon krukke med honning. Og bjørner er veldig glad i honning. Og så hadde denne lille karen kommet seg inn der og fått av lokket på honningkrukken, og han satt der på denne måten med denne lille honningkrukken under armen, slik som *dette*. Han fikk . . . Og han visste ikke hvordan han skulle spise det slik dere hadde gjort, vet dere, derfor tok han den lille poten sin nedi og slikket den slik som *det* og slikket den. Og han snudde seg rundt for å se på meg, og de små øynene hans var helt sammenklisset, den lille magen hans var så klisset som den kunne få blitt med honning. Han bare satt der, dyppet hånden sin nedi og slikket honning, slik som *det*, så fort han bare kunne slikke.

8 Åh, du store, jeg tenkte på et godt, gammeldags Hellig-Ånds-møte, når vi bare åpner krukken, stikker hånden vår

nedi krukken og slikker i vei. Bare forsetter, vet dere, bare slikker i vei.

⁹ Men vet dere hva det morsomme var? Etter at den lille karen hadde tatt så mye som han orket, slapp han ned krukken og løp ut der. Vet dere hva som skjedde? Bjørnemoren og de andre små bjørnene begynte å slikke ham for å få av honningen.

¹⁰ Så, vel, kanskje møtet vårt vil bli noe i den retningen, håper jeg, slik at vi bare kan fortsette å fortelle andre, og Guds herlighet faller over oss. Ja vel.

¹¹ Jeg er glad for å se dere små barn ute. Jeg liker å fortelle dere slike ting som det. Og kanskje i morgen ettermiddag har vi mer tid, og—og vi kan snakke litt mer. Og vi skal snakke til pappa og mamma om noe nå.

¹² Vi skal snakke om *Demonologi*. I Salmene 103:1 til 3, leser vi disse versene. Nesten hver eneste forkynner og prest eller Bibelleser kan dem utenat.

Min sjel, lov HERREN, og alt som i meg er, lov hans hellige navn.

Min sjel, lov HERREN, og glem ikke alle hans velgjerninger.

Han som tilgir all din misgjerning; og som leger alle dine sykdommer.

¹³ Jeg vil at dere skal legge merke til der, det var “alle.” “Han som tilgir alle dine misgjerninger, og som leger alle dine sykdommer.” Nå kan vi bøye vårt hode bare et øyeblikk.

¹⁴ Himmelske Far, vi takker Deg denne ettermiddagen, for å være her ute. Vi takker Deg for disse små barna som sitter omkring, de er morgendagens menn og kvinner hvis det er en morgendag, dersom Jesus drøyer. Og nå, Far, vi ber at—at Du må velsigne oss nå idet vi taler om Ditt Ord, og om den store fienden vi har, satan. Vi ber, Gud, om at Du må la oss sette frem en front, en mekanisk enhet her, Guds kraft som vil motstå ham i kveld på hver eneste millimeter av hans grunn, Herre, og vise ham at han ikke har noen rettigheter i det hele tatt at Kristus beseiret ham i vårt sted der på Golgata da Han døde, og Han ødela myndigheter og røvet satan for enhver—enhver makt han hadde. Og Gud, gi oss visdom og forståelse nå, til å forstå og til å forklare folket slik at de kan forstå hvordan de kan bli helbredet og å beseire satan. I Jesu Navn vi ber. Amen.

¹⁵ Nå, i noen få minutter skal vi tale om *Demonologi*. Man hører så mye om demoner. Nå, i morgen ettermiddag vil vi sannsynligvis avslutte. Jeg ville ha to dager av denne uken, i alle fall, til å forkynne om dette, bare... eller to dagers ettermiddagsmøter til å tale om dette.

¹⁶ Nå, for det første, hva en demon er. Du hører så mange mennesker snakke om demoner. Vel nå, en “demon, djevel,”

kommer alt sammen fra ett ord, og på engelsk kalles det "plageånd." En skapning som plager er en djevel, en som er ond. Han sier . . . Nå, Bibelen i dag er for de fleste, for mange mennesker, en gammel bok fra fortiden som bestefar og bestemor leste eller noe lignende. "Den er ikke særlig interessant, den er for gamle folk og slikt." Men det er feil. Den er for alle. Og demoner er plageånder som plager oss.

¹⁷ Nå, det er demoner som kommer inn i sjelen til et menneske, og det er i fraseologien, det ville være . . . det ville være i . . . Men jeg vil si dette, demonen som kommer inn i sjelen er noe som plager sjelen.

¹⁸ Mange ganger kan du se en person som kanskje er sinnssyk. Nå, de kan likevel være en omvendt person, fylt med Den Hellige Ånd, og likevel være fullstendig sinnssyk. Skjønner? Det er riktig. Det har ingenting med sjelen å gjøre. Det er en plageånd, ser dere, noe som plager dem.

¹⁹ Nå, all sykdom, vi må først være klar over at all sykdom er fra djevelen. Gud er ikke opphavsmannen til sykdom. Ingen sykdom kommer fra Gud. Gud tillater noen ganger satan å legge sykdom på deg som en pisk til å bringe deg tilbake til Guds hus når du har vært ulydig. Men sykdom i sin opprinnelse kommer fra djevelen. Kunne du forestille deg at en person ville tro at Gud, vår Himmelske Far, kunne være opphavsmannen til noe slikt som sykdom og død? Vel, nei, Han er ikke det, har aldri vært det, vil aldri bli det. Gud tillater død på grunn av ulydighet. Gud tillater død. Slik som en forfatter sa: "Alt døden kan gjøre, er at Gud spenner den foran en vogn og den trekker oss inn til Guds Nærvær, med en troende." Men ordet *død* betyr "atskillelse."

²⁰ Jesus sa: "Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg har evig Liv." Og Han sa: "Jeg er oppstandelsen, Livet, den som tror på Meg, skal leve om han enn dør, og hver den som lever og tror på Meg skal aldri dø." Og i mellomtiden blir de helliges kroppert lagt ned i graven. "Men de skal aldri dø."

²¹ Nå, hvis dere legger merke til da Han snakket om Lasarus, sa Han: "Lasarus sover."

²² Disiplene, menn slike som vi er, de sa: "Åh, hvis han sover så går det bra med ham. Han mente at han hvilte seg," tenkte de.

²³ Men Han kom og snakket til dem på deres språk. Han sa: "Han er død, som dere tror. Men" sa, "Jeg går og vekker ham, vekker ham." Skjønner? Skjønner? Når du er . . .

²⁴ *Død* betyr "atskille." Nå, hvis én av dere skulle, én i familien din dør eller noe, er han, hvis han er omvendt, er de ikke døde. De er døde utfra en humanistisk synsvinkel. Men de er bare atskilt fra oss, men de er i Guds Nærvær. De er ikke døde, og de kan ikke dø, det er umulig for dem å dø. Jesus sa: "Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg har evig Liv, og skal ikke komme for dommen, men er gått over fra døden til Livet." Så han

kan ikke dø. Alt som er udødelig, Evig, det kan ikke forgå. Det er uforgjengelig Liv. Han har Det fordi Gud har gitt Det til ham. Og ikke—ikke etter fortjeneste; det er med . . . Det er betingelsesløst. Gud gir Det til ham.

²⁵ Gud kaller. Intet menneske kan komme til Gud uten at Gud kaller ham. Jesus sa: “Ingen kan komme til Meg uten at Min Far kaller ham, drar ham.” Stemmer det? Så det er Gud i alt. Kanskje vi i morgen ettermiddag kan ta litt mer om det, for jeg ønsker å formidle dette om *sykdom* til dere, slik at dere kan forstå det.

²⁶ Det var et tidspunkt da vi ble en spire i oldefaren vår. Dere vet det. Legen vet det. Vel, dere gjør det også, dere Bibellesere. Dere vet at livsspiren begynte i oldefaren deres ved å bli en spire, og kom ut gjennom bestefaren deres, deretter inn i faren deres, så til moren deres og der dere er nå. Det er riktig. Skriften til og med lærer det. Her er Skriftstedet til dere hvis dere ønsker. Jeg tror det står at Levi betalte tiende da han var i Abrahams lender som var hans oldefar. Stemmer det? Så, ser dere, spiren ble til der tilbake.

²⁷ Men sjelene deres ble dannet før verdens grunnleggelse, da Gud skapte mennesket i Sitt Eget bilde; menneskets ånd; ikke *ett* menneske i Sitt Eget bilde, men *mennesket* i Sitt Eget bilde. Skjønner? Og deretter skapte Han dem til mann og kvinne, før Han i det hele tatt hadde en mann i jordens støv. Skulle ønske vi hadde en mulighet denne ettermiddagen, bruke tiden og gå tilbake inn i det. Bare se hvordan Gud . . . Nå, det er mellom linjene men når du ser det, kommer det rett opp med linjen. Skjønner? Hvordan Gud tilbake i begynnelsen, hva Han gjorde der, og hvordan Han beveget seg ned til jorden og hvordan Han skapte mennesket i Sitt bilde; og deretter vendte Gud tilbake og ble gjort i menneskets bilde for å gjenløse mennesket.

²⁸ Nå, da Gud skapte mennesket i Sitt bilde, var han et åndsmenneske. Og da var det intet menneske som kunne dyrke jorden. Deretter skapte han mennesket utfra jordens støv. Nå, kronologer og så videre, og disse menneskene som forsker og får tak i gamle bein, og så videre, og tror på evolusjon . . . Jeg tror på den rette slags evolusjon. Mennesket utvikler seg fra seg selv, men ikke alle fra én celle. Nei sir, fordi en—en fugl har vært en fugl helt siden Gud skapte den til en fugl, og en ape har vært en ape, et menneske har vært et menneske. Det er riktig.

²⁹ Nå, jeg snakket med en lege her for en tid tilbake i Louisville. Han sa: “Men, Rev. Branham!” Jeg snakket om hvordan de innfødte i Afrika, hvordan de spiser, bare går ned ved . . . Åh, noen av de skrekkeligste ting du noen gang har sett, hvordan de kan spise det! Bare plukker opp ting som er fordervet som har fluelarver i seg, bare rister dem av, fluelarver og alt. Spiller ingen rolle for ham. Skjønner? De sa . . . Drikker alt mulig, spiller

ingen rolle hva det er. Han sa: "Men, Rev. Branham, de folka er ikke mennesker."

Jeg sa: "Åh, joda, det er de. De er så visst mennesker."

³⁰ Jeg sa: "Det som er nærmest et menneske i dyrerekken er en sjimpanse. Og dere har prøvd i fire tusen år å få ett ord fra sjimpansen, og den klarer det ikke," sa jeg, "for den kan ikke tenke. Den har ingenting å tenke med." Åh, du kan lære den små ting som en hest, hypp og pro eller ta på seg briller eller røyke en sigar eller holde balansen på en sykkel, ri på en hest eller noe lignende, men akkurat som hypp eller pro til en hest eller til en hund eller noe lignende." Jeg sa: "Det er et dyr."

³¹ "Men la meg dra innover i Afrika til den mest usiviliserte stammen de har, og det er den lille stammen til buskmannen." Og jeg sa: "Sannsynligvis har hans tipp-tipp-tippoldefar aldri sett en hvit mann eller noe. Det eneste han vet, han vet ikke engang forskjell på høyre og venstre hånd. Det eneste han vet er å spise, og han spiser det han kan få fått i, enten det er menneskekjøtt eller noe annet, spiller ingen rolle for ham, bare så han får spise. Men la meg få tak i ham som fem år gammel, og som femten år gammel vil han snakke bra engelsk og ha en god utdanning. Hvorfor? Han har en sjel. Gud skapte ham til et menneske, og han har like stor rett til å høre Evangeliet i det minste én gang som vi har som forkynner rundt her over hele Amerika til folk, igjen og igjen og igjen, og trygler, overtaler og alt mulig. La ham høre det én gang, og se på at han skriker og løper til alteret med det samme." Skjønner? Ja, sir!

³² Det er hva mitt hjerte er, broder, i dag, når jeg tenker på Afrika og de stakkars små hendene som ble løftet og sa: "Broder Branham, en gang til om Jesus!" Åh, bevare meg vel! Det er noe i meg som stikker og brenner. Så snart som jeg har fått nok penger, drar jeg over dit også. Det er det jeg gjør med hver eneste penny jeg får, alt, Gud vet, bare foruten det jeg trenger til mat. Og de fleste gir meg klær. Og det som jeg såvidt klarer å leve av selv og alt jeg kan avse, setter jeg rett inn på et misjons-fond som myndighetene har organisert. Jeg betaler ikke engang skatt av det. Når jeg har fått tre eller fire, fem tusen dollar, da drar jeg over dit og forkynner Evangeliet til folket som jeg vet jeg vil måtte svare for på den dagen. Og jeg vil vite hva jeg skal svare for.

³³ Før pleide jeg når jeg kom inn i en by, og jeg holdt et stort møte tilbake da de hadde massevis av penger, og de hadde store kampanjer og tusenvis av dollar, da ga jeg det til Røde Kors og så videre. Nå, nå, ikke for å kritisere dem, men å komme nedover gaten i en bil til fire tusen dollar med en stor diamant-pigg på, og røkte en sigar, og fem hundre dollar i uken fra pengene som syke menn- . . . Nei, sir! Nei, så men! Og om disse, så snart man

kom ut av byen, sa de: “holy-roller,” og alt mulig slikt, og gjorde narr og rakket ned på religionen som vi står for. Nei, sir!

³⁴ Jeg tar det selv og fremfor Gud som min Dommer, så legger jeg det i Evangeliets arbeid der ute, slik at jeg vet at på den Dag at jeg vil . . . når jeg vil måtte stå til regnskap for mitt forvalterskap, så blir det gitt korrekt. Det er helt riktig, for jeg er klar over at slik jeg behandler mennesker slik behandler jeg Gud. Nettopp min holdning til deg er min holdning til Kristus. Og din holdning til meg er det samme, det er riktig, til Kristus.

³⁵ Nå, å se et folk slik som det, og se hvordan et menneske, da, med en udødelig sjel nå som ikke kan dø som ikke kan forgå, ikke kan gjøre annet enn å ha evigvarende Liv som Gud suverent etter Sin Egen vilje ga det til deg. Og nå, så, nå . . .

³⁶ La meg bare korrigere dette litt eller si noe. Noen kommer til å gå ut og si: “Broder Branham er en kalvinist.” Nei, jeg er ikke det. Jeg er kalvinist så lenge kalvinisten er i Bibelen. Men når kalvinisten går utenfor Bibelen, så er jeg en armener, ser dere. Jeg tror på hellighet og jeg tror på kalvinismen også. Men begge to, den ene gikk til det ene ytterpunktet og gikk *denne* veien, og den andre gikk til det andre ytterpunktet og gikk *den* veien. Hvis det ikke var for Efeserbrevet som brakte det tilbake og satte det på rett plass som Gud gjorde, ville vi alle vært helt på jordet. Men begge to har en lære, men de har kommet på villspor med den begge to, det gjelder hellighet og kalvinistene også, armenerne. Nå, kalvinistene har noe sant. Jeg tror det at den kalvinistiske læren

³⁷ Jeg tror på dette. På sikkerhet, jeg tror at Menigheten har Evig Sikkerhet. Enhver Bibelleser vet det, for Gud har allerede sagt at Den ville tre frem der uten lyte. Stemmer det? Da vil Den være der. Er det riktig? Bi- . . . Menigheten er Evig sikret. Nå, er du i Menigheten, er det neste. Hvis du er i Menigheten, ja vel, er du sikret med Menigheten, men da er det best at du forblir i Menigheten. Og hvordan kommer du inn i Menigheten? Ved å håndhelse? Nei. Sette navnet ditt i boken? Nei, sir. “Ved én Ånd er vi alle døpt inn i ett Legeme.” Og det Legemet som Gud dømte på Golgata, det var Jesu Kristi Legeme, og vi er døpt inn i det Legemet ved én Ånd. Vi har Evig Sikkerhet så lenge som vi er i Kristi Legeme, ingenting kan skille oss, ingenting kan røre oss. Hvis du går ut, går du ut etter din egen vilje. Men like så sikkert, hvis du er i Kristi Legeme, like så sikkert som Jesus stod opp fra de døde, vil du oppstå også. Gud har allerede gjort det. Han . . .

³⁸ Du kan ikke synde. Åh, du gjør . . . jeg er kanskje en synder i dine øyne, men hvis jeg er i Kristus, ser ikke Gud det fordi hans synder er en soning . . . Hans Blod er en soning for mine synder der. Skjønner? Jeg kan ikke synde. “Den som er født av Gud synder ikke, for han kan ikke synde. Guds Sæd blir i ham.” Skjønner? Han, han er villig til, hvis han gjør en feil, selvfølgelig,

er han med én gang villig til å bekjenne det. Hvis han er en ekte kristen, vil han gjøre det. Hvis han holder det tilbake, viser det at han i utgangspunktet ikke har noe. Det er riktig. Han har ikke noe i det hele tatt. Men hvis han er en ekte kristen . . .

³⁹ Rett her, planter du et hvetekorn i jorden, vil det alltid være et hvetekorn. Ugressplanter kan være overalt rundt det og alt annet, men det vil være et hvetekorn så lenge det består. Stemmer det? Og dersom et menneske virkelig er født av Guds Ånd, er han ikke inn og ut og fram og tilbake og der ute i verden og her ute. Nei, sir. Nei, nei. Du er ikke en ugressplante én dag og et hvetekorn neste dag. Gud har ikke det i åkeren. Ja, sir. Hvis du er født av Guds Ånd, er du en kristen fra det tidspunktet inntil . . . inntil du går bort, og da er du—er du udødelig hos Gud. Det er riktig, hvis du er i Menigheten.

⁴⁰ Nå, la oss nå snakke om dødens side. Nå, hvordan kunne en person i den stillingen, i den slags tilstand, noen gang være syk? Fordi at kroppen din ennå ikke er gjenløst. Kroppen din er ikke gjenløst. Uansett hvor mye, hvor god du er, og hvor gudfryktig, og hvor hellig, og hvor mye Hellig Ånd som er i sjelen din. Og sjelen din er ikke fullkommengjort ennå. Den har bare fått Velsignelsen, Guds løfte som er pantet på vår frelse. Men nå, hvis vi ikke har noe pant på vår oppstandelse, ingen Guddommelig helbredelse, så vil jeg ikke ha noen visshet eller noe til å bekrefte for meg at det er en oppstandelse.

⁴¹ Akkurat som hvis Kristus ikke lever i hjertet mitt, hvis jeg må ta det fra en eller annen slags psykologisk ting der tilbake, må tro slik som det, vel, så ville jeg—jeg—jeg vært litt skeptisk til det. Og det er grunnen over i Afrika, da de kom, her kom misjonærer ut og fikk med tusenvis av de innfødte, og de bar på små avguder av leire og alt annet fordi at de bare hadde hørt om Bibelens psykiske side. Det er riktig. Og min egen menighet er baptist, metodist, presbyterianer, alle som gikk inn der. Men da de så Guds kraft bli demonstrert, så avgjorde det saken, de visste da at Gud var Gud.

⁴² Men nå, hva starter denne sykdommen? Nå, for det første så er det en ånd før det blir en sykdom, akkurat som at du var en ånd før du ble et menneske. Nå, jeg vil ta broder Willett her som et eksempel. Broder Willett, jeg . . . Det var en tid da du og jeg ikke var noen ting. Og så var det første at Gud ga oss et liv. Og la oss ta, si, hvis jeg bryter ned kroppen din denne ettermiddagen, så er du satt sammen av en masse celler som holdes sammen av atomer. Og nå, en dag vil de atomene bli ødelagt, dersom Jesus drøyer. Du vil vende tilbake. De vil bli akkurat slik de var i begynnelsen, gå tilbake til luften. Men når din ånd vender tilbake, vil de atomene samle seg sammen igjen med denne ånden og bringe fram en ny broder Willett akkurat som han, bare yngre da han var på sitt beste.

43 Når en mann passerer rundt tjuve-fem års-alderen, oppdager han noen få rynker under øynene sine, og noen grå hår kommer til syne. Slik blir det fordi døden er etter deg. Og en av disse dager kommer den til å ta deg. Uansett hvem du er, kommer den til å ta deg. Men gradvis . . . Du vil komme i et hjørne her, og Gud vil få deg ut av det hjørnet, og du kommer til dette hjørnet *her*, døden vil nesten få tak i deg, og over her, men etter en stund vil den få tak i deg. Men så, det døden kan gjøre, den krever sin fulle pris, og så ved . . . når den har gjort alt den kan gjøre . . . Da Gud ga deg dette livet og du var på ditt beste, på rundt tjuve-tre, når du kommer i oppstandelsen, vil du komme tilbake helt nøyaktig slik du var da du var tjuve-tre år gammel, tjuve-fem, før døden satte inn. Døden vil ha gjort alt den kan gjøre. Den setter inn, men du vil komme rett tilbake slik du var.

44 Nå, hvis hver eneste av dine—dine celler i kroppen din, la oss bryte det ned nå, du kommer celle på celle, celle på celle, og legger det ved siden av hverandre her på plattformen etter hver celle i kroppen din, da vil du komme ned til én bitte liten spire der du begynte som ikke kan sees med det naturlige øye. Du må se under mikroskop. Jeg har sett livsspiren under et mikroskop. Den ser ut som en bitte liten tråd. Og det første som starter er rett i ryggraden, det er som en liten knute. Det er den første lille cellen som samler seg på toppen av en celle.

45 Nå, hvis jeg måtte ta den ene lille cellen som hver av dere kom fra, en bitte liten celle, spire . . . Hva er en spire? En spire er en bitte liten, den minste av cellene. Vel, hva er etter det? Nå, jeg har brutt deg ned fra hver eneste del av deg, ned til denne ene lille cellen, og jeg har ikke funnet deg ennå. Jeg har bare lagt ut cellene dine. Vel, så det neste, blod-celler, og kroppsceller, og hva enn de er, og legger dem alle ut her, men jeg har ikke funnet deg ennå. Nå, jeg er kommet ned til én spire nå. Vel, jeg skal ta den lille cellen fra hverandre. Nå, hvor er du hen? Livet ditt. Og livet skaper den første cellen som er en spire, deretter alt etter sin natur; hund etter hund, fugl etter fugl, menneske etter menneske. Utvikler celler, celle på celle, celle på celle, kommer opp til der du er, mennesket, utvikling av celler. Nå, det var bestemt av Gud til å være slik.

46 Men nå, hva med kreft? La oss snakke om ham en liten stund. Nå, Gud ga deg ditt liv. Og si, her er du i dag, her er jeg, det er—det er ingenting på hånden min, men det kan være en kreft på hånden min en gang. Vel, hvordan kom den kreften dit? La oss se hva den kreften er, la oss nå analysere ham, la oss gå og ta ham. Nå, han er en haug med celler også. Visste du det? Svulst, grå stær, alle disse tingene er celler. De har ingen form. Noen av dem sprer seg utover, og noen ser ut som en edderkopp, og noen ser . . . danner striper, en rød kreft, akkurat som lange, røde tråder som strekker seg innover i . . . Og så er det en rose-kreft som vanligvis kommer på et kvinnebryst, det er som pannekaker

som ligger oppe på hverandre, og så sprer de seg utover. Og de vokser nesten overalt.

⁴⁷ Noen ganger er svulster skjeve, *denne* veien, lange, avlange og slikt. De har ingen form fordi de er etter en ånd som ikke har noen form. Men det er en utvikling av celler. Det er en gruppe celler som, la oss si, i deg akkurat nå er en svulst eller en kreft, den utvikler celler, vokser, vokser, vokser. Den eter, suger livet fra deg. Den lever av blodstrømmen. Grå stær tar øyets slimhinne og vokser rett over den, legger seg over og stenger igjen øynene dine. Noen av dem kommer og blir aldri. . . slik som tuberkulose som bare kommer i en liten sped spire. Størrelsen har ingenting å si. Den samme størrelsen på spiren som danner en elefant, danner en—en sandloppe. Skjønner? Størrelsen på spiren har ingenting å si.

⁴⁸ Og noen av dem tar legemlig form, noen gjør det aldri. Og noen går aldri inn i celler. Noen blir ånd og plager sjelen. Vi skal prøve å ta for oss den delen, jeg vil la den delen ligge til i morgen ettermiddag hvis jeg kan, der den sjels-ånden kommer, og hvordan nede under *her*.

⁴⁹ Og nå, venner, jeg forteller ikke dette fra en eller annen slags psykologi. Jeg har hatt med demoner å gjøre i årevis, og dere vet det. Om dere bare visste, hva som skjer noen ganger etter møtene er over om kvelden. Dere vet ikke. Husk, når du kommer imot en ånd, bør du vite hva du snakker om. Ikke bare stå der og bær deg, for det vil ikke gagne det minste. Men når faktisk en demon er nødt til å adlyde deg, vil han kjenne det igjen. Det er ikke hvor høyt du roper, det er ikke hvor mye olje du tar på. Det er hva som er bak her som han vil kjenne igjen, Sannheten. Jesus sa bare til ham: "Kom ut."

⁵⁰ Husk, disiplene hadde kjempet og strevd og prøvd å kaste den ut og alt. De sa: "Hvorfor kunne ikke vi kaste den ut?"

Sa: "På grunn av deres vantro."

⁵¹ Sa: "Kom ut av ham." Gutten falt og fikk det kraftigste anfallet han noen gang hadde hatt. Skjønner? Skjønner? De kjenner igjen autoritet.

⁵² Se på de guttene der nede, de omstreiferne som så Paulus kaste ut djevlér. De sa: "Vi kan gjøre det samme," noen prestesønner. Så gikk de ned og sa: "Vi kan kaste ut djevlér." Apostlenes Gjæringer 19. De gikk ned til en mann som hadde epileptiske anfallet og sa: "Vi formaner deg ved Jesus. Kom ut av ham!" Djevelen sa, nå, "I Jesu Navn som Paulus forkynner!"

⁵³ Djevelen sa: "Nå, jeg kjenner Jesus og jeg kjenner Paulus, men hvem er dere?" Dere vet hva som skjedde. Hoppet på mannen, rev i stykker klærne deres, og de fikk anfallene selv og flyktet ut på gaten.

54 De samme demonene lever i dag, derfor er det en masse fanatisme. Dette er menigheten, denne kvelden. Det er en masse fanatisme i landet i dag som kalles Guddommelig helbredelse som burde bli stoppet. Det er det som bringer vanære over den virkelige Saken. Det er derfor dere har en slik tøff kamp. Det er en masse greier som kalles religion i dag som burde bli stoppet. [Tomt spor på lydbåndet—Red.] Ikke noe annet enn kulter! Det er det som gjør at den sanne Guds Menighet har en slik tøff kamp med det. Men vi er Amerika, ser dere, det er slik det skal være. Gud sier at hvete og villvin og tornebusker vokser sammen. Ikke prøv å dra dem opp. La dem vokse sammen, men ved deres frukter skal dere kjenne dem. Er det ingen frukter, vel, så er det intet Liv, det er ingenting der.

55 Nå, følg med på denne cellen. La oss si for eksempel, slik mange ganger den røde kreften vanligvis slår til i en kvinnes morsliv, kvinnelige skader og så videre. Nå det, la oss ta den, den fyren fra hverandre nå, til cellenivå, denne—denne kreften. Nå, en kreft . . .

56 Alt i det naturlige er et forbilde på det åndelige. Er dere klar over det? Alt i det naturlige er et bilde på det åndelige, i alle tilfeller.

57 For eksempel, slik som dette, når—når vi er født inn i Kristi Legeme, er det tre elementer som trengs for å bringe vår Fødsel. Og det er de tre elementene som kom ut av Kristi liv da Han døde. Det kom fra Hans legeme, vann, Blod, Ånd. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Riktig.”—Red.] Tre elementer, det er elementene vi går gjennom når vi blir født på ny: rettfærdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i Den Hellige Ånd. Nå, alt det kan skje i én handling. Men det trengs . . . Men du kan være i en rettfærdiggjort tilstand uten å være helliggjort. Du kan tro på Herren Jesus Kristus og fremdeles bære med deg din skittenhet. Men du kan absolutt leve i et både rettfærdiggjort og rent, hellig liv og uten Den Hellige Ånd. Ser dere, Bibelen, Første Johannesbrev 5:7 står det: “Det er tre som vitner i Himmelen, Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd, og . . . Faderen, Ordet og Den Hellige Ånd” som var Sønnen, “og disse tre er ett. Og det er tre som vitner på jorden, vannet, Blodet og Ånden og de samstemmer i ett.” Ikke ett, men samstemmer i ett. Du kan ikke ha Faderen uten å ha Sønnen; du kan ikke ha Sønnen uten å ha Den Hellige Ånd, for de er uatskillelige, ett. Treenigheten er en enhet.

58 Jeg hører det ikke her omkring, men du hører en masse rundt om i landet, ett av de viktigste tingene i pinsevekkelsesgruppene er en uenighet rundt denne enkle tingen. Og jeg har samlet dem sammen og bevist for dem at de begge tror på det samme. Det er djevelen mellom dem, det er alt. Hvis den store pinsemenigheten ville f- . . . kaste ned de små, gamle tradisjonene og forene seg sammen i én velsignet Guds Menighet,

ville Bortrykkelsen komme. Men så lenge satan kan holde dem splittet, ja vel. Det er slik han gjør det. Og de tror uten tvil på den samme tingen.

En sier: “Vel, *dette* er Det.”

⁵⁹ Jeg sa: “Vel, hvis *dette* er Det, så er Det *dette*.” Så slik er det. Så, alt sammen er det samme. Men der har dere det, i den treenige treenigheten til Gud. Nå, nå, Gud i Sin enhet. Gud Faderen, Sønnen og Hellige Ånd. Nå, vi sier ikke “våre guder,” som hedningene. Det er “vår Gud.” Skjønner? Det er Guds trefoldige Vesen.

⁶⁰ Nå, legg merke til nå, satan er i en treenighet også. Og hans makter er i treenighet.

⁶¹ Nå, men legg så merke til når vannet, Blodet og Ånden frembringer den nye Fødsel. Er det riktig? Nå, følg med. Det er det som symboliserer den nye Fødsel. Hva symboliserer den naturlige fødsel før den nye Fødsel kommer? Når. . . Dere mødre, når en baby blir født, hva er det første? Vann. Neste, blod. Neste, ser dere, det skaper livet, ser dere, skaper personen. Vann, blod, ånd.

⁶² Nå, kreft, la oss ta for oss ham som det neste. Vi har rundt fem minutter igjen, tror jeg. I de neste fem minuttene, så la oss ta for oss kreft. Hva er den fyren? Hva representerer han? Han er et åtseldyr. Han representerer gribben som spiser døde ting. Og kreft kommer fra en skade, stort sett, der en celle har blitt truffet og den—den brytes ned. Og en liten celle der inne blir frafallen. Åh, det er et stort ord for en baptist, ikke sant? Ja vel, men den faller ifra, den cellen. Jeg er baptist som tror på frafall.

⁶³ Noen sa her nede på et Arkansas-møte her om dagen, sa: “Broder Branham,” sa. . . Det var en kar, Nasareer. Han hadde blitt helbredet. Han hadde. . . Gikk tvers gjennom byen med krykkene sine på skulderen. Han sa: “Vet du hva?” Sa: “Da jeg kom hit første gang,” sa, “trodde jeg—jeg du. . . hørte deg forkynne, trodde jeg du var en nasareer.” Han sa: “Så oppdaget jeg at de fleste er pinsevenner, og noen fortalte meg at du var pinsevenn. Og nå sier du at du er en baptist.” Sa: “Jeg får ikke tak i det.”

⁶⁴ Jeg sa: “Åh, det er enkelt.” Jeg sa: “Jeg er en pinsevenn—nasareer—baptist.” Så det er—det er riktig. Ja vel. Nei, vi er ett i Kristus Jesus, ved Den Hellige Ånd som gjør oss ett. Det er riktig.

⁶⁵ Nå, legg merke til at denne lille cellen faller ifra når den er skadet. Den begynner i det små. Andre små spirer strømmer til for å gi sine liv der inne. Og det er slik puss kommer i et sår. Det er bitte små soldater som kjemper for livet ditt. De strømmer til der og—og treffer giften, de demoniske kreftene som prø—prøver å samle seg der inne og gir sine liv. Det er det som gjør. . . Det er. . . De er en gruppe med små, døde soldater, det pusset som er i blodet ditt. . . som er i et—i et sår som gir sine liv for å redde ditt.

⁶⁶ Nå, straks en liten celle blir vraket der inne og denne demonen setter i gang, begynner han å vokse, han begynner å mangedoble celler. Han bygger et legeme helt nøyaktig slik som babyene begynner i morslivet ditt og slik du gjorde i din mor. Celle på celle, celle på celle, celle, på hvilken som helst måte, hvor som helst; bare at de har ikke noen form slik som et menneske, etter sin natur. Det er bare ut fra en ånd. Det bare vokser på en hvilken som helst måte og vil begynne celle på celle, celle på celle.

⁶⁷ Og nå, før du vet ordet av det, vil du begynne å bli svak og føle deg syk. Du går til legen og han vil undersøke deg. Kanskje klarer han ikke å finne det. Hvis han gjør det, vil han kanskje skjære den bort. Hvis han klarer å skjære den bort fullstendig, ja vel, så har han fått den. Men dersom han ikke klarer å skjære den bort fullstendig, dersom den er i strupen eller et sted der den ikke kan skjæres bort fullstendig, vil ett lite snev av den leve rett videre. Ser dere, fordi den er ikke slik som når du skjærer av deg hånden og legger den et sted eller noe eller du skjærer av . . . Det jeg mener, dersom du hadde skåret bort hoved-legemet og latt hånden din ligge der, ja, så ville den ikke leve. Men—men, ser dere, den har ikke den formen for liv slik dere har. Det er en demon-kraft som beveger seg.

⁶⁸ Og legg nå merke til, dere kaller dem, legen kaller det en “kreft.” Gud kaller det en “djevel.” Se i dag. De bare får det . . . Hvor kom ordet *kreft* fra? Det kommer fra det . . . fra et latinsk ord som blir brukt i medisinske uttrykk som betyr en “krabbe,” en krabbe som du ser langs kysten som har alle disse beina. Det er slik som—som den gjør, den strekker seg utover, sprer seg utover. Ordet kreft er krabbe. Og den kommer inn og bare griper tak og suger blod ettersom den går, slik som blekkspruten eller noe. Ja, en svulst, grå stær og andre sykdommer, alle sammen kommer fra en spire, og den spiren må være et legeme. Og før det kan bli et legeme, må det være et liv. Før den kan skape eller—eller bli spiredyktig og danne flere celler, må det være et liv. Er det korrekt? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Nå, hvor kom kreften fra? Hvem, hvor kom den fra? Den var ikke på deg her for en stund siden, men nå er den kanskje på deg. Hvor kom den fra? Det er et annet liv som er forskjellig fra ditt liv som lever i deg. Og den plager og suger ut livet ditt. Det er grunnen til at Jesus kalte henne “en djevel.”

⁶⁹ De kaller epilepsi i dag, de sier, “epilepsi.” Ja, epilepsi, i Bibelen, kalte Jesus det “en djevel.” Da mannen kom med gutten som falt på bakken og frådet om munnen og slikt, sa han: “Han har en djevel, og mange ganger kaster den ham i ilden, i vannet.”

⁷⁰ Nå, de pyntet på navnet hans og kalte det epilepsi, men han er en djevel. Og Jesus sa: “Du djevel, kom ut av barnet!” Helt riktig. Nå, epilepsi kommer vanligvis av nyreproblemer. Kanskje

dere går inn i det litt senere. Skjønner? Det forårsaker epilepsi, fra urinsyreforgiftning.

⁷¹ Nå, legg merke til dette, så den cellen som sitter der, det er en djevel. Han bygger et liv; han vokser, blir større og større. Han har én oppgave å gjøre, det er å ta ditt liv. Det var det djevelen sendte han for, for å forkorte dine sytti år.

⁷² Nå, jeg gir honnør til hver eneste lege. Ja, sir. Hver eneste medisinske forsker, Gud velsigne dem for hjelpen som de har gitt folket. Det er korrekt. Hva skulle man ha gjort i verden i dag uten det? Jeg takker Gud for legevitsenskapen. Jeg takker Gud for bilen min. Hvis Gud ikke hadde latt vitenskapen lage meg en bil, ville det blitt vanskelig for meg å gå opp hit. For elektriske lys, og for såpe til å vaske hendene mine med, og tannkrem til skrubbe tennene mine med, ja visst. Jeg takker Ham for alt fordi alle gode ting kommer fra Gud.

⁷³ Men la meg fortelle dere, det er ikke ett fnugg av medisin som noen gang helbredet noen sykdom. Og det er ikke én lege, med mindre han er en slags kvakksalver, men en virkelig lege vil fortelle deg at de ikke gjør krav på å være helbredere. Rett ved Mayo-brødrene, mange av dere. . . Jeg har blitt intervjuet der, to eller tre ganger. Om pasienter som kom derfra, uhelbredelige. . . Leste dere *Reader's Digest*, november-utgaven? Hvor mange leste november-utgaven, den artikkelen min der inne, i *Reader's Digest*? Skjønner? Og de hadde meg opp der, intervjuet om babyen de hadde gitt opp. Sa: "Det kunne ikke gjøres." Men Den Hellige Ånd talte til meg og sa til meg hvordan det ville skje, og det skjedde. Ja vel. Nå, de ringte meg opp der. Og rett oppe over døren der Jimmy og dem, Mayo pleide å være, er det et stort skilt som sier: "Vi hevder ikke at vi er helbredere. Vi hevder bare at vi assisterer naturen. Det er én Helbreder, det er Gud." De er de beste i verden. Nå, vi har noen få kvakksalvere, ja. Det er riktig. Vi har noen kvakksalver-predikanter også. Ja vel. Så det gjelder for begge sider.

⁷⁴ Legg merke til, men en hvilken som helst mann som hevder at han er en helbreder, han er en løgnhals, for han kan ikke gjøre det. For Bibelen sier: "Jeg er Herren Som tilgir alle dine synder og helbreder alle dine sykdommer."

⁷⁵ Jeg har vært på arbeidsrom. Og inn i rommet mitt, det. . . har noen av de beste legene fra hele landet kommet. Dere kjenner ikke til livets bakside, venner, å vite det som har vært, og ting som jeg ikke forteller ute i offentligheten. Menn kommer i hemmelighet. Og ikke tro der ikke fremdeles er mange Nikodemuser i verden; det er det virkelig, tusenvis av dem. De ser på det og kommer på møtet. Sitter der i en T-skjorte eller noe lignende, med så berømte navn at du ville bli overrasket, sitter rett i møtet. I noen få dager lister de seg rundt og ringer inn i hemmelighet, og sender noen inn for en samtale. Og sier

rett nå, sier: “Broder Branham, jeg tror at Det er Sannheten.” De er mennesker akkurat som vi er. Ja visst. Og ethvert menneske ønsker å se bak det mørke forhenget der ute som han må reise gjennom en dag.

⁷⁶ Men kreft og disse tingene er absolutt djevler som tar form i et kjødlegeme, beveger seg oppover og tar ditt liv.

⁷⁷ Nå, hvis jeg hadde gjort som legen, hvis jeg kunne skjære den av, legge den på bakken . . . Eller akkurat som, la oss si for eksempel at du selv var en kreft på denne jorden. Nå, her er Guddommelig helbredelse. Hvis jeg ønsket å bli kvitt deg på legenes måte, måtte jeg bare fortsette . . . måtte skave av kroppen din eller noe slikt, inntil den bare forsvant helt fra jorden. Det ville ikke ha vært noe mer igjen av den, akkurat som legen tar svulsten bort fra deg. Men i form av Guddommelig helbredelse, hvis du var en kreft, ville jeg bare kalle livet ditt ut av deg, og du ville gå bort. Livet ditt ville forlate deg, men kroppen din ville være her akkurat slik den var.

⁷⁸ Nå, det er der synet og tiden er Guds verste fiende i Guddommelig helbredelse. Jeg vet ikke om broder Baxter noen gang kommer til disse tingene i møtet. Jeg har satt meg ned og forklart det for ham og broder Bosworth igjen og igjen. Men her er det som skjedde. Jeg tviler på at mange mennesker får tak i det fordi etter en stund begynner du å oppdage at folket kommer tilbake, og sier: “Jeg hadde helbredelsen min, broder Branham, i to eller tre dager, men priset være Gud, den—den forsvant fra meg.” Og jeg oppdager det, og jeg tror det er fordi de ikke legger opp møtet riktig. Folket forstår ikke. Jeg har hatt menn som kom til plattformen som var totalt blinde, kreft eller grå stær over øynene sine, og som leste denne Bibelen etter å ha blitt bedt for, går ned; i løpet av tre eller fire dager er de like så blinde som de var til å begynne med. Hva skjedde? Alle vet at når livet har gått ut av en hvilken som helst kropp, så skrumper den inn en stund. Er det riktig?

⁷⁹ Noen her som noen gang har drept en hjort eller en ku eller noe slikt som det? Ja visst. Ja vel. Vei den i kveld, dere jegere her ute, venner av meg. Du dreper hjorten og du legger den på vekten, fortell guttene hvor mye den veier. Følg med! På morgenen vil den være mange pund lettere en hva den var. Når et menneske dør, det første han begravelsesagenten gjør er å ta ut de falske tennene eller et øye, hva enn som er der inne, tar det ut; fordi den skrumper inn, det vil skyves ut fordi menneskekroppen skrumper inn. Enhver annen kropp skrumper inn. Når livet er gått ut fra cellen, begynner den å minske, skrumpe inn. Den vil gjøre det i rundt sytti-to timer. Og deretter vil den begynne å svulme opp. Når en liten hund blir overkjørt, her ute på veien. La den ligge der i solen i omtrent tre dager og se hva som skjer. Den er en større hund enn den noen gang var. Den svulmer opp. Er det riktig? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

⁸⁰ Vel, det er det samme som skjer når en—en demon blir kastet ut av en syk person. De første få dagene: “Åh, jeg føler meg fantastisk.” Begynner deretter å si: “Jeg er—jeg er sykere enn jeg—enn jeg noen gang var. Jeg har mistet helbredelsen min.” Like så sikkert som tro tok det ut, vil vantro bringe det rett tilbake igjen. Slik troen dreper det, gir vantroen det nytt liv. Jesus sa: “Når den urene ånd er gått ut av en mann, flakker den om i tørre trakter og den vender tilbake med syv andre djevlerv.” Og hvis den gode mannen i huset ikke står der og beskytter døren, vil den komme rett inn igjen. Og den gode mannen i huset er din tro. Sier: “Hold deg unna!” Slik er det.

⁸¹ Men følg nå med på en pasient som er helbredet på vanlig vis, med mindre det er et enestående mirakel. Hvilket, Guddommelig helbredelse og et mirakel er to forskjellige ting. Guddommelig helbredelse er én ting; et mirakel er en annen ting. Men et vanlig forløp av Guddommelig helbredelse, når den urene ånden er kastet ut, en kreft-djevel, når den forlater personen, “Åh!” Nå eller la oss ta noe slik at dere kan se det mer synlig, jeg kan si grå stær. Hva skjedde da den mannen. . . Hvis dere legger merke til en blind person. Jeg vet ikke om jeg har hatt noen her eller ikke ennå, øyne med grå stær. Jeg lar dem stå i noen få minutter. Hvorfor? Slik at krympingen begynner å skje. Sier at de skal komme tilbake, gi oss et vitnesbyrd. “Åh, du store!” De kan se fantastisk. “Åh, du store! Jammen, jeg kan se ting! Ja! Jeg. . .” Hva har skjedd? Livet er borte; legemet til den grå stærren skrumper inn. Vel, det vil gjøre det i noen dager. Sier: “Åh, jeg blir så frisk.”

⁸² Og etter en stund, begynner de å få hodepine, føler seg ikke så bra. Står opp neste morgen: “Jeg mister synet mitt igjen.”

⁸³ Noen av dem sier: “Hm-hmh, du er bare opprømt. Den flokken med holy-rollere har bare fått deg opprømt.” Ikke tro på det! Det er djevelens løgn. Hvis du tror på det, vil du gå rett tilbake som blind igjen.

Men hvis du bare vil holde fast og si: “Nei. Herre, jeg tror.”

⁸⁴ Hva skjer så? Legemet svulmer opp i den perioden. Den dekker over synet igjen. Kreften i legemet vil svulme opp. Du vil få smerter og få vondt igjen. Deretter vil du bli fryktelig syk, fryktelig syk. Hvorfor? Den store veksten med dødt kjøtt i deg ligger der død.

⁸⁵ Du går tilbake til legen igjen og han sier: “Åh, det er tøv. Der er kreften rett der. Jeg kan se den.” Selvfølgelig er den der, men den er død. Halleluja!

⁸⁶ Nå, blodomløpet må rense kroppen. Hver gang hjertet pumper, sender det blodet rundt i kroppen din, og det tar opp den infeksjonen. Selvfølgelig vil det gjøre deg syk. Hva om du hadde en stor klump med kjøtt som lå i deg et eller annet sted eller lang som en slange eller noe stort rundt noe som din finger,

og det lå der inne, og det var dødt, så mye dødt kjøtt som lå inne i deg, og det råtnet? Vel, så klart, blodløpet ditt må rense det når det pumper igjennom. Men det er et dødt legeme, det som ligger der fordi livet har gått ut av det. Guds kraft ved tro drev det ut. Han er en demon; han må forsvinne.

⁸⁷ Men årsaken er at folk ikke har fått undervisning. De går bort, gir opp. Og den samme djevelen står rett der for å ta over igjen. Når Gud forteller deg noe på denne plattformen ved Sin Ånd under inspirasjonen, så ikke tvil på det, for at ikke noe verre skal komme på deg, sa Han. For Jesus sa: “Den siste tilstanden til den mannen blir syv ganger verre enn den var til å begynne med.” Er det riktig? Når den urene ånd gikk ut av mannen, vandret den omkring på tørre steder, kom tilbake med syv andre djevler. Så ikke vær vantro. Hold deg til Det. Mén det fra ditt hjerte. Si: “Nei, sir! Jeg skal ikke rokkes! Uansett hvor syk jeg blir, det har ikke noe med saken å gjøre.” Da, før du vet ordet av det, vil du begynne å friskne til. Alt vil bli helt i orden da. Ser dere, den er død. Operasjonen der legen ville ha fjernet den fra deg, den samme veksten ligger i deg uten liv i seg.

⁸⁸ Du sier: “Livet i den, broder Branham, vil den ta livet mitt?” Nei, sir. Det livet er et atskilt liv fra ditt. Jeg har nettopp vist dere at du er et liv og blir et vesen, og det er et liv og blir et vesen; og du er av Gud og det er av djevelen. Forstår dere hva jeg mener? Demonologi. Nå, dere skulle ha sett hva den tingen ser ut som når man står og ser på den.

⁸⁹ Åh, du store, jeg beklager, den er nesten halv fire. Jeg er lei for det. Hør her, venner. Åh, hva denne verden trenger!

⁹⁰ I omtrent syv år har jeg undervist over hele Amerika og hatt disse helbredelsesmøtene. Jeg fikk bare en god idé om å begynne tilbake tvers over landet og undervise fra Bibelen og om demonologi, slik at folket kan forstå hva de skal gjøre. Og det er grunnen til at de går på disse møtene mange ganger, og, kar . . . Hvis du ikke forstår, kommer folket ut, og mange ganger . . .

Nå, husker dere den karen som kom og sa han hadde en Guddommelig helbredelsesgave? Den Guddommelige helbredelsesgaven var i deg hvis du ble helbredet. Det er du som er det. En hvilken som helst gave opererer ved tro. Og uansett hvor mye Guddommelig helbredelsesgave jeg har, tror jeg det av hele mitt hjerte, men du kunne stå her, og hvis du ikke har den samme slags tro, vil det ikke gagne deg. Jeg kunne be for deg i timevis og ukevis og månedvis. Det er ikke predikantene med Guddommelig helbredelse. Det er du som har den Guddommelige helbredelsesgaven som tror på å bli helbredet, fordi det er ved tro. Ved tro! Enhver Guds virksomhet er ved tro.

⁹¹ Hele Guds rustning er ved tro. Vi har ikke én naturlig ting av denne verden. Alt i en—en kristen menighet er en troshandling.

Se på Guds rustning, kjærlighet, glede, fred, langmodighet, godhet, ydmykhet, vennlighet, tålmodighet. Er det riktig? Alt overnaturlig, ikke noe naturlig. Så vi ser ikke på de naturlige tingene fordi vi opererer i det overnaturlige. Og det eneste vi kan basere det på er tro, er på hva Gud sa var Sannheten, og vi ser på det Usynlige. Og vi kaller de tingene som ikke er som om de var; slik som Abraham gjorde, og fikk det. Amen! Abraham kalte de tingene som ikke var slik Gud gjorde som om de var. Var hundre år gammel og tvilte ikke på Guds løfte i vantro.

⁹² Jeg kan virkelig se det for meg, kan ikke dere? Ser Sarah stå opp en morgen. Gud sa: "Abraham!" Sa: "Abraham, du kommer til å få babyen."

⁹³ Sarah kom seg opp. Sa: "Hvordan føler du deg, Sarah?" Dette er en blandet forsamling, men lytt.

"Ikke noe annerledes."

⁹⁴ "Vel, ære være Gud, vi kommer til å få den! Gå og få tak i bleiene og nålene, og alt mulig. Gjør deg klar."

Ja vel, en måned til gikk. "Sarah, hvordan føler du deg?"

"Ikke noe annerledes."

Ett år gikk. "Sarah, hva med det?"

"Ikke noe annerledes."

Ti år gikk. "Ikke noe annerledes."

Tjue-fem år gikk. "Ikke noe annerledes."

⁹⁵ Abraham, istedenfor å bli svak, ble han sterkere og sterkere. Han visste at det kom til å bli et desto større mirakel etter som tiden gikk, fordi han trodde på Gud, og han tvilte ikke på Guds løfte i vantro. Han sa: "Vi kommer til å få den!" Og en morgen begynte Sarahs morsliv å svulme, og lille Isak ble født fordi Abraham trodde på Gud. Og han så på tingene og regnet de tingene som ikke var som om de var.

⁹⁶ Ikke ved følelser, ikke ved syn. Du går ikke etter følelser eller syn. Det er ved tro. Og når Gud har uttalt noe og sagt: "Hva enn dere ber om, når dere ber, tro at dere får det," da hold fast i det. Gud sa så, det er nødt til å bli slik! Amen. Demoner!

Tro på Faderen, tro på Sønnen,
Tro på Den Hellige Ånd, tre i den Ene;
Demoner vil skjelve og syndere våkne;
Tro på Jehova vil ryste alt.

Det er riktig. Åh, du store! Ja visst er det. Ha tro til Gud. Se til Ham. Ikke beveg deg. Hold deg rett der. Gud sa så!

⁹⁷ Og demoner, hva er de? De er åndelige vesener. Nå, legen sier: "Du har kreft. Du har tuberkulose. Du har grå stær. Du har brysthinnebetennelse. Du har *dette*." Det er en djevel. Det er et liv, og bak det livet er en ånd. Hvor mange vet og kan se at en kreft, grå stær, det har—det har. . . Det er en ånd, har—har liv i

seg. Vel, ingenting kan ha liv uten ånd, ser dere, så det må være et liv som opererer dette et sted.

⁹⁸ Selv det treet der har liv i seg. All vitenskapen i verden hadde ikke klart å lage et gresstrå. Visste dere det? De lager noe som ser ut som det, men de kan ikke finne livets formel. Det er Gud. Skjønner? Jesus sa til treet: “Forbannet være du. Du har ingen frukt, og du skal aldri få noen.” De gikk forbi der igjen. Det var rundt klokken åtte den morgenen. Gikk tilbake rundt klokken elleve da de skulle spise middag. Peter sa: “Se på det treet, det er dødt fra roten og opp.” Hvorfor? Jesus irettesatte livet som var i treet som var i røttene og hele tingen døde. Halleluja!

⁹⁹ Den samme Kristus kan irettesette en kreft fra roten og hele tingen vil dø. Det treet stod der akkurat likt som det var noen timer før, men så oppdaget man at bladene begynte å falle av, og deretter så man at barken begynte å skalle av. Og det . . . Begynte og brytes ned, dag etter dag og uke etter uke, og etter en stund var det ikke ett fnugg igjen av det treet. Halleluja! Kreft, svulster, grå stær eller hva som helst er nødt til å gå når Kristus taler. Han kaster ut djevler. Og Han sa: “I Mitt Navn skal de kaste ut djevler, tale med nye tunger, ta opp slanger eller drikk dodelige ting og det skal ikke skade dem. Om de legger sine hender på de syke så skal de bli friske.”

¹⁰⁰ Elsker dere Ham? Jeg beklager at jeg holdt dere her i en time denne ettermiddagen mens dere har sittet her. Elsker dere Herren? [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.] Hva kommer til å skje nå? Hvis du tar imot Kristus som din helbreder, og tror i ditt hjerte at noe har skjedd med deg, og du tror at du er helbredet, kommer du til å tro at du er helbredet? Ikke la djevelen tvinge noe annet på deg. Bare fortsett videre.

“Doktor,” sier—sier, “doktor, hvordan ser det ut?”

Han sa: “Vel, det er fortsatt der.”

¹⁰¹ I ditt hjerte vet du, vet du hva som har skjedd. Hmh! Før du vet ordet av det, sier han: “Det får en si, lurer på hva som skjedde med den?”

¹⁰² Si da: “Hør her doktor, jeg skal fortelle deg. Her er det som skjedde, Jesus Kristus helbredet meg. Det er riktig. Jesus Kristus helbredet meg.”

¹⁰³ Ja vel, la oss bøye våre hoder bare et øyeblikk. Broder Willett, vil du komme hit bare et øyeblikk broder?

¹⁰⁴ Nå, Himmelske Far, vi er takknemlige for Kristi Blod. Og kanskje at Din tjener noen ganger, Herre, ikke bruker visdom ved å tale så lenge. Men jeg føler meg kanskje som Paulus som forkynte hele natten en natt. En liten kar falt ut av vinduet og ble drept. Og apostelen, med Guds Ord i livet sitt, gikk og la kroppen sin over gutten, det kom liv i ham og han levde igjen.

¹⁰⁵ Kjære Gud, jeg er klar over at solnedgangen over denne store sivilisasjonen nå går ned, det er langt kommet, midten på dagen er forbi, kveldsskyggene senker seg. Mektig Lys bryter frem fra Guds Rike for å ta sin plass i dette store mørke som kommer på jorden. Gud, jeg er klar over at jeg blir eldre for hver dag. La meg gå, Herre. Gi meg styrke. Hjelp meg å fortelle denne store Sannheten overalt. Hjelp oss i morgen ettermiddag at vi må forstå mer.

¹⁰⁶ Og kjære Gud, velsign denne lille forsamlingen denne ettermiddagen. I kveld når de samler seg for helbredelsesmøtet, må hver mann og hver kvinne komme til hverandre og snakke sammen og si: "Nå, her er . . . ikke—ikke tvil mer. Vi forstår hvor det kommer fra nå. Vi vet at det er en djevel. Og vi vet når han går ut, så må han komme på Guds befaling. Han er nødt til det. Gud har sagt så. Han må forsvinne." Så må de gå ut, lykkelige, og fryde seg og kreve sin helbredelse. Ingenting, la ingenting stå i deres vei noe mer; bare gå og tro.

¹⁰⁷ Og Gud, må denne lille menigheten her og disse samarbeidende menighetene få en vekkelse etter dette møtet, Herre som bare vil bære den gjennom, og mange hundrevis av sjeler bli brakt inn i Guds Rike. Gi det, Far. Må menn og kvinner her fra over hele landet og andre steder, må de ta Budskapet tilbake til sine menigheter og må de få en gammeldags vekkelse. Gi det, Herre. Tilgi oss for våre synder nå. Hjelp oss til å være Dine tjenere. I Jesu Kristi Navn. Amen.

¹⁰⁸ Jeg lurer på mens dere sitter her, er det en synder i bygningen i dag som vil si: "Broder Branham, husk meg i bønn"? Vil du, vil du rekke opp din hånd? Er det en synder person? Jeg . . . Gud velsigne deg, dame. Er det? Gud velsigne deg, sir. Du, og du, og du, Gud velsigne deg. Jeg lurer på om dere . . . Nå, dette er til dere.

¹⁰⁹ Ser dere, jeg tror ikke på å gå bak i forsamlingen. Jeg kritiserer ikke andre som gjør det. Jeg tror ikke på å gå ned i forsamlingen og prøve å trekke noen ut. Skjønner? "Ingen kan komme, uten at Faderen drar ham." Skjønner? Det er riktig. Du bare drar ham opp hit imot hans vilje. Skjønner? Men hvis Gud banker på ditt hjerte, så er du den mest privilegerte person i verden. Dere vet bare ikke hvor mange mennesker jeg har snakket med.

Demonologi – det fysiske

Mandag kveld, 8. juni 1953

Roberts Park Amphitheater, Connersville, Indiana

Demonologi – det religiøse

Tirsdag kveld, 9. juni 1953

Roberts Park Amphitheater, Connersville, Indiana

Forførende ånder

Søndag formiddag, 24. juli 1955

Branham Tabernacle, Jeffersonville, Indiana

Disse Talene av Broder William Marrion Branham ble opprinnelig talt på engelsk, og er tatt fra magnetiske lydbåndopptak og trykket uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org